

זוהר היומי

זוהר שמות – דף י"ג ע"ב

פרשת שמות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּטֶשׁ בִּי בְּהִהוּא שְׂרָבִיטָא, וְדַמִּיכְנָא. אֲדַהֲכִי, חֲמִינָא כַּמָּה חִילִין וּמִשְׁיָרִין גּוֹ שִׁינְתָּא, דִּהּוּ אֲתִיִּין בְּאוֹרְחָא, לְהִהוּא דּוּכְתָּא. וְהִהוּא גִבְרָא בְּטֶשׁ בְּהִהוּא שְׂרָבִיטָא, וְאָמַר בְּאוֹרְחָא דְאִילָנִי זִילּוּ. אֲדַהֲכִי דִּהּוּ אֲזִלִּי, פִּרְחִי בְּאוֹרָא וְסִלְקִי, וְלֹא יִדְעָנָא לָאֵן אֲתֵּר. וּשְׁמַעְנָא קָלִין דְּמִשְׁיָרִין סְגִיִּין, וְלֹא יִדְעָנָא מָאֵן (ס"א לֹאֵן אֲתֵּר) אִיהּ. אֲתַעֲרָנָא, וְלֹא חֲמִינָא מִיָּדִי, וְדַחֲלִנָּא בְּהִהוּא אֲתֵּר.

תרגום לעברית

אָמַר לִי, הוֹאִיל וְאַתָּה מִן הַחֲבֵרִים, קַח אֶת הַכְּתָבִים הַקְּשׁוּרִים הַלָּלוּ וְתֵן אוֹתָם לַחֲבֵרִים, אוֹתָם שְׂיֻדְעִים הַסּוּדוֹת שֶׁל רוּחוֹת הַצְּדִיקִים. הִכָּה בִּי בְּאוֹתוֹ שְׂרָבִיט, וְנִרְדַּמְתִּי. בֵּין כֹּךְ רָאִיתִי כַּמָּה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת בְּתוֹךְ הַשָּׁנָה שֶׁהָיוּ בָּאִים בְּדֶרֶךְ לְאוֹתוֹ מְקוֹם, וְאוֹתוֹ אִישׁ הִכָּה בְּאוֹתוֹ שְׂרָבִיט וְאָמַר, לָכוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל הָאִילָנוֹת. בֵּין כֹּךְ שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, פָּרְחוּ בְּאוֹרִיר וְעָלוּ, וְלֹא יָדַעְתִּי לְאִיפָּה. וְשְׁמַעְתִּי קוֹלוֹת שֶׁל מַחֲנוֹת גְּדוֹלִים, וְלֹא יָדַעְתִּי מֵהֵיכָן (לֹאִיזָה מְקוֹם) הוּא. הִתְעוֹרַרְתִּי וְלֹא רָאִיתִי דָּבָר, וּפְחַדְתִּי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם.

אֲדֹהֲכִי, חֲמִינָא לְהֵהוּא בַּר נָשׁ, אָמַר לִי, חֲמִית מִיָּדִי, אֲמִינָא לִיָּהּ, חֲמִינָא גּוֹ שִׁינָתָא כֹּה וְכֹה. אָמַר, בְּהֵהוּא אֲרַחָא אֲזִלִּי רוּחִיָּהוֹן דְּצַדִּיקָא, גּוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן לְאַעְלָא תַּמָּן. וּמָה דְּשִׁמְעַת מִנִּיָּהוּ, הוּא, דְּקִיָּמִי בְּגִנְתָּא בְּדִיוֹקְנָא דְּהָאִי עֲלֵמָא וְחִדָּאן בְּרוּחִיָּהוֹן דְּצַדִּיקָא דְּעֵאֲלִין תַּמָּן.

תרגום לעברית

בֵּין כֹּה רָאִיתִי אוֹתוֹ אִישׁ. אָמַר לִי, רָאִיתָ דְּכֶר? אָמַרְתִּי לוֹ, רָאִיתִי בְּתוֹךְ שְׁנַתִּי כֹה וְכֹה. אָמַר, בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ הוֹלְכוֹת רוּחוֹת הַצַּדִּיקִים לְתוֹךְ הַגֶּן עֵדֶן לְהַכְנִס לְשָׁם, וּמָה שֶׁשִּׁמְעַת מֵהֶם, הוּא שְׁעוֹמְדִים בְּגֶן בְּדִיוֹקָן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וְשִׁמְחִים בְּרוּחוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּכְנָסִים לְשָׁם.

טקסט הזוהר

וּכְמָה דְּגוּפָא אֲתַבְּנִי בְּהָאִי עֲלֵמָא, מְקַטוֹרָא דְּאַרְבַּע יְסוּדִי, וְאַתְצִייר בְּהָאִי עֲלֵמָא. אוּף הָכִי רוּחָא, אֲתַצִּייר בְּגִינְתָּא, מְקַטוֹרָא דְּאַרְבַּע רוּחִין דְּקִיָּמָא בְּגִנְתָּא, וְהֵהוּא רוּחָא, אֲתַלְבָּשָׁא תַּמָּן, וּמִתְצִירַת מִנִּיָּהוּ, בְּצִיּוֹרָא דְּדִיוֹקְנָא דְּגוּפָא, דְּאַתְצִייר בְּהָאִי עֲלֵמָא. וְאַלְמֵלָא אֵינּוֹן אַרְבַּע רוּחִין, דְּאֵינּוֹן אֲוִירִין דְּגִנְתָּא, רוּחָא לָא מִתְצִיירָא בְּצִיּוֹרָא כָּלִל, וְלֹא אֲתַלְבָּשָׁא בְּהוּ.

תרגום לעברית

וּכְמוֹ שֶׁגּוּף נִבְנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַשֵּׁר שֶׁל אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת וּמְצִטִּיר בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵף כֹּה הָרוּחַ מְצִטִּירַת בְּגֶן מְקַשֵּׁר שֶׁל אַרְבַּע רוּחוֹת שְׁעוֹמְדוֹת בְּגֶן. וְאוֹתָהּ רוּחַ מִתְלַבֶּשֶׁת שָׁם וּמְצִטִּירַת מֵהֶם בְּצִיּוֹר שֶׁל דְּמוֹת הַגּוּף שֶׁהַצִּטִּיר בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַלְמֵלָא אוֹתָן אַרְבַּע רוּחוֹת שֶׁהֵן אֲוִירִים שֶׁל הַגֶּן, הָרוּחַ לֹא מְצִטִּירַת בְּצִיּוֹר כָּלִל, וְלֹא מִתְלַבֶּשֶׁת בֵּהֶם.

אינון ד' רוחין, קטירין אליין באליין כחדא, וההוא רוח אתציר ואתלבש בהו, כגוונא דגופא אתציר בקטורי, דד' יסודי עלמא. ובגין כה, מארבע רוחות בואי הרוח, מאינון ארבע רוחין דגן עדן, דאתלבשא ואתצירת בהו, והשתא טול האי קיטרא דכתבא וזיל לארקה, והב ליה לחברייא.

תרגום לעברית

אותן ארבע רוחות קשורות אלה באלה כחדא, ואותה רוח מצטיירת ומתלבשת בהו, כמו שהגוף מצטיר בקשרים של ארבעה יסודות העולם. ולכן מארבע רוחות באי הרוח, מאותן ארבע רוחות של גן עדן שהתלבשה והצטיירה בהו. ועכשו קח קשר זה של כתבים ולה לדרךך, ותן אותם לחברים.

טקסט הזוהר

אתא רבי אלעזר, ואינון חברייא, ונשקוהו ברישיה, אמר רבי אלעזר, בריה רחמנא, דשדרה קבא, דודאי דא הוא בריא דמלה, וקודשא בריה הוא אומין לפומי האי קרא. יתב לון ההוא קיטרא דכתבא, כיון דנטל ליה רבי אלעזר, ופתח ליה, נפק אפוטא דאשא, ואסחר ליה, חמא ביה מה דחמא, ופרח מן ידי.

תרגום לעברית

בא רבי אלעזר ואותם החברים ונשקוהו בראשו. אמר רבי אלעזר, ברוך הרחמן ששלחך לכאן, שודאי זהו ברור הדבר, והקדוש ברוך הוא הזמין לפי פסוק זה. נתן להם אותו צרור כתבים. כיון שנטל אותו רבי אלעזר ופתח אותו, יצא חדר אש והקיפו. ראה בו מה שראה, ופרח מידיו.

בְּכָה ר' אֱלֶעָזֶר, וְאָמַר מֵאֵן יָכִיל לְקַיֵּמָא בְּגִנּוּזֵיָא דְּמִלְכָּא, (תהלים ט"ו) ה' מִי יִגּוּר בְּאַהֲלָהּ מִי יִשְׁכּוֹן בְּהַר קִדְשֶׁךָ. זָכָאָה הָאִי אוֹרְחָא, וְהֵהִיא שְׁעָתָא דְּאֶעֱרַעְנָא בָּךְ. וּמִהֵהוּא יוֹמָא הָוָה חֲדֵי רַבִּי אֱלֶעָזֶר, וְלֹא אָמַר כָּלוּם לְחֻבְרֵיָא, עַד דִּהּוּוּ אֲזִלִּי, פִּגְעוּ בְּחַד בִּירָא דְּמִיָּא, קַיֵּימוּ עָלֶיהָ, וְשָׁתוּ מִן מִיָּא.

תרגום לעברית

בְּכָה רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְאָמַר, מִי יָכֹול לַעֲמֹד בְּגִנּוּזֵי הַמֶּלֶךְ, (תהלים טו) ה' מִי יִגּוּר בְּאַהֲלָהּ מִי יִשְׁכּוֹן בְּהַר קִדְשֶׁךָ. אֲשֶׁרִי דָרָךְ זֶה וְאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁפָגְשָׁתִי אוֹתָךְ. וּמֵאוֹתוֹ יוֹם הָיָה שְׁמַח רַבִּי אֱלֶעָזֶר, וְלֹא אָמַר כָּלוּם לְחֻבְרִים. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, פִּגְשׁוּ בְּאֵר מַיִם אַחַת. עָמְדוּ עָלֶיהָ וְשָׁתוּ מִן הַמַּיִם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, זָכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקָיָא, יַעֲקֹב עָרַק מְקַמֵּי אַחֵיו, וְאַזְדַּמֵּן לִיה בִּירָא, כִּיּוֹן דְּבִירָא חָמָא לִיה, מִיָּא אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ לְמֵאֲרִיהוֹן, וְסִלְקִין לְגַבִּיָּה, וְחֲדוּ בְּהִדְיָה, וְתַמְּן אֲזִדּוּגַת לִיה בֵּת זוּגִיָּה. מִשָּׁה עָרַק מְקַמֵּי פְרַעָה, וְאַזְדַּמֵּן לִיה הָהוּא בִּירָא, וּמִיּוֹן חָמוּ לִיה, וְאַשְׁתְּמוֹדְעוּ לְמֵאֲרִיהוֹן, וְסִלְקוּ לְגַבִּיָּה, וְתַמְּן אֲזִדּוּגַת לִיה בֵּת זוּגִיָּה.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים. יַעֲקֹב בָּרַח מִלִּפְנֵי אַחֵיו, וְהִזְדַּמְנָה לוֹ בְּאֵר. כִּיּוֹן שֶׁהַבְּאֵר רָאָתָה אוֹתוֹ, הַמַּיִם נוֹדְעוּ לְאֲדוֹנֵיהֶם וְעָלוּ אֵלָיו וְשָׁמְחוּ עִמּוֹ, וְשֵׁם הַזְדוּגָה לוֹ בֵּת זוּגוֹ. מִשָּׁה בָּרַח מִלִּפְנֵי פְרַעָה וְהִזְדַּמְנָה לוֹ אוֹתָהּ בְּאֵר, וְהַמַּיִם רָאוּ אוֹתוֹ וְנוֹדְעוּ לְאֲדוֹנֵיהֶם וְעָלוּ אֵלָיו, וְשֵׁם הַזְדוּגָה לוֹ בֵּת זוּגוֹ.

מה בין מִשֶׁה לַיַּעֲקֹב, יַעֲקֹב כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית כ' ט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רַחֵל וְגו'. וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגְלַל אֶת הָאֶבֶן וְגו'. מִשֶׁה מֵה כְּתִיב בֵּיהּ, וַיְבֹאוּ הָרוּעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקְרָם מִשֶׁה וַיּוֹשִׁיעֶן וְגו'. בּוֹדָאי יָדַע הָיָה מִשֶׁה, כִּיּוֹן דְּחֻמָּא מֵיָא דְסִלְקִין לְגַבִּיהּ, דְּתַמָּן תַּזְדַּמֵּן לִיה בֵּת זִוְגִיהּ. וְתוּ, דְּהָא רוּחַ קוּדְשָׁא, לֹא אֶתְעָדִי מַנִּיה לְעִלְמִין וּבֵיהּ הָיָה יָדַע, דְּצַפּוּרָה תִּהְיִי בֵּת זִוְגִיהּ. אָמַר מִשֶׁה, וְדָאי יַעֲקֹב אֶתְא לְהִכָּא, וּמֵיָא סְלִיקוּ לְגַבִּיהּ, אֲזַדְמָן לִיה בֵּר נָשׁ דְּאֶכְנִישׁ לִיה לְבִיתִיהּ, וַיְהִי לִיה כָּל מַה דְּאֶצְטָרִיהּ. אֲנָא אוּף הָכִי.

תרגום לעברית

מה בין מִשֶׁה לַיַּעֲקֹב? בַּיַּעֲקֹב כְּתוּב (בראשית כ' ט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רַחֵל וְגו'. וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגְלַל אֶת הָאֶבֶן וְגו'. מֵה כְּתוּב בְּמִשֶׁה? וַיְבֹאוּ הָרוּעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקְרָם מִשֶׁה וַיּוֹשִׁיעֶן וְגו'. בּוֹדָאי שְׂמִשֶׁה הָיָה יוֹדֵעַ, שְׂכִיּוֹן שְׂרָאָה מִיָּם שְׁעוּלִים אֱלִיּוּ, שְׁשֵׁם תַּזְדַּמֵּן לוֹ בֵּת זִוְגוֹ. וְעוֹד, שְׁהָרִי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא זָזָה מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים, וּבֵהּ הָיָה יוֹדֵעַ שְׁצַפּוּרָה תִּהְיִי בֵּת זִוְגוֹ. אָמַר מִשֶׁה, וְדָאי יַעֲקֹב בָּא לְכָאן וְהַמִּים עָלוּ אֵלָיו, וְהַזְדַּמֵּן לוֹ אָדָם שְׁהֶכְנִיסוּ לְבִיתוֹ וְנָתַן לוֹ כָּל מַה שְׁצָרִיהּ, אַף אֲנִי כֹה.

טקסט הזוהר

אָמַר הָהוּא בֵּר נָשׁ, הָכִי אוֹלִיפְנָא, דִּיתְרוּ כּוֹמֵר לְכוּכְבִּים וּמַזְלוֹת הָיָה. כִּיּוֹן דְּחֻמָּא דְכוּכְבִּים וּמַזְלוֹת לִית בֵּה מַמְשׁוֹ. אֶתְפָּרַשׁ מִפּוֹלְחָנָא דִּילָהּ. קָמוּ עָמָא וְנִדְוָהוּ. כִּיּוֹן דְּחֻמּוֹ בְּנִתִּיהּ, הָיָה מִתְרַכֵּן לוֹן, דְּהָא בְּקֻדְמִיתָא אֵינוֹן הָיוּ רַעְאן עֲאֲנִיהּ. כִּיּוֹן דְּחֻמָּא מִשֶׁה בְּרוּחַ קוּדְשָׁא, דְּעַל מְלָה דְכוּכְבִּים וּמַזְלוֹת הָיוּ עֲבָדִי, מִיָּד וַיִּקְרָם מִשֶׁה וַיּוֹשִׁיעֶן וַיִּשְׁק אֶת צִאֲנָם. וְאֶתְעָבִיד קִנְיָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלֵא.

אמר אותו האיש, כך למדנו, שיתרו היה כמר לכוכבים ומזלות. כיון שראה שכוכבים ומזלות אין בהם ממש, נפרד מעבודתה. קם העם ונדה אותו. כיון שראו את בנותיו, היו מגרשים אותם, שהרי בהתחלה הן היו רועות צאנו. כיון שראה משה ברוח הקדש שעל דבר של כוכבים ומזלות היו עושים כך, מיד - ויקם משה וישען וישק את צאנם, ונעשה קנאי לקדוש-ברוך-הוא בכל.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (י"ד ע"א) ♦

טקסט הזהיר

אמר ליה רבי אלעזר, אנת לגבן, ולא ידענא

תרגום לעברית

אמר לו רבי אלעזר, אתה אצלנו, ולא יודעים את שמך. אמר, אני יועזר בן יעקב. באו החברים ונשקוהו. אמרו, ומה אתה אצלנו, ואנו לא היינו יודעים אותך? הלכו כאחד כל אותו היום, וליום אחר לוו אותו שלשה מילין, והלך לדרכו. ותאמרן איש מצרי הצילנו. רבי חייא אמר, הרי בארו החברים, שנצנצה בהן רוח הקדש, ואמרו ולא ידעו מה אמרו. לאיש שהיה יושב במדבר, והיו ימים שלא אכל בשר. יום אחד בא דב לטל כבש אחד. ברח הכבש, והדב אחריו, עד שהגיעו לאותו איש למדבר. ראה כבש והחזיק בו ושחטו, ואכל בשר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.